

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

בש"ח

להתלונן או לבקש?!

סיפר הרב שטיינמן זצ"ל – על הרב מפוניבז' כאשר היה יושב על כס הרבנות בעירו, תמיד היה מצליח להשכין שלום בין בני הזוג ומונע את הגירושין.

באחד הימים הגיע אליו בעל אחד שרוצה לגרש את אשתו הואיל והיא לא נראית טוב בעיניו. ניסה הרב למנוע את הגט: "אדרבה, רעייתך נראית דווקא טוב מאוד", אך הדברים נפלו על אחיזים אטומות. ראה הרב שאין ברירה, הוא לא יכול לחיות יחד עם אשתו וסידר להם גט.

לאחר חצי שנה פונה אליו אותו איש שגירש את אשתו ואמר לרב: "מדוע לא הצליח הרב בחוכמתו למנוע את הגט?" שאל אותו הרב: "מה היום מיומיים? הרי למרות כל מה שעשינו לא רצית אותה!" ענה האיש: "חבל, כאשר ראיתי את אשתי לשעבר, הבחנתי שהמראה שלה דווקא כן בסדר גמור".

אמר לו הרב: "כאשר היית חי איתה בריב, פניה היו עצובים ולא הייתה לה שמחת חיים, לכן פתאום היא לא הייתה מוצאת חן בעיניך. אך היום לאחר שהתגרשה ממך, חזרה לה השמחת חיים ולכן היא נראית פתאום בסדר גמור!"

זה מה שנאמר במשלי [ט"ו, י"ג] "לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה" הרי לנו ששמחה ונחת רוח, משנים את המראה של האדם לטובה...

יוצא שלא כדאי לאדם להיות טיפוס ממורמר אשר מתלונן כל היום, שכן זה משפיע על חזותו של האדם.

ובאמת יותר נעים ונחמד להיות בחברתו של אדם אשר אינו מתלונן כל היום וחושב תמיד שכל העולם חייב לו.. ובמקום להתלונן כל היום "מגיע לי" "חייבים לי" אפשר לדעת לבקש בצורה יפה ומכובדת.

ואל לו לאדם לחשוב שבגלל שהוא מתלונן כל היום לכן הוא מקבל יותר, אדרבה כאשר יידע לבקש בצורה יפה יקבל הרבה יותר וגם הוא עצמו יהיה שמח ומאושר מכל המשתמע מכך...

שבת שלום ומבורך!!!

"וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים... וילנו העם על משה... שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו" [ט"ו, כ"ב - כ"ה]

לאחר שעם ישראל יוצא מארץ מצרים, הם רואים ניסים גלויים - ה' קורע להם את הים ומטביע את המצרים בתוכו. לאחר מכן עם ישראל מסתובב שלושה ימים במדבר במטרה למצוא מים ולא מצאו, הם הגיעו למרה ולא יכלו לשתות מים הואיל והם מרים, הם מתלוננים על משה רבנו שאין להם מים לשתות ואז הקב"ה אומר למשה רבנו להשליך לתוך המים פיסת עץ, ואז הומתקו המים. לאחר מכן נאמר בפסוק שהיה זה ניסיון לעם ישראל, ולא היה להם להתלונן על כך.

שואל ר' אלימלך מליז'נסק – מה הטענה שהייתה על עם ישראל, הרי הם הסתובבו שלושה ימים במדבר והיו צמאים מאוד למים ולכל אחד יש משפחה גדולה שצריך לדאוג להם, ולא נשכח שהם היו במדבר מקום שחם מאוד, ואם כן מה היה לעם ישראל לעשות חוץ מלבקש ממשה שייתן להם מים?

ומסביר – שבאמת לא הייתה טענה על עם ישראל על כך שהם צמאים למים, עיקר הטענה הייתה מדוע להתלונן [כפי שנאמר בפסוק "וילנו על משה" - שהתלוננו] שהיה לעם ישראל לבקש מה' יתברך!

ממשיך הרב ואומר כאשר באים ומתלוננים, זה מראה על חיסרון באמונה וזה היה הניסיון לעם ישראל לראות האם הם יתלוננו או שיבקשו מהקב"ה.

הרי לנו דרך ויסוד לאדם, כאשר רוצים ומבקשים דבר מה מאת ה' יתברך, תדע שצריך לבקש ולא להתלונן על כך שחסר! וכאשר האדם במקום לבקש הוא מתלונן וממורמר, בכך הוא מראה שחייבים לתת לו, שאם לא כן על מה יש להתלונן הרי לא חייבים לו כלום..

כך הוא גם במעגל החיים, צריך לדעת איך וכיצד מבקשים במקום להתלונן על אחרים..

ניתן להאזין לשיוחזו של הרב גדעון ראובן ב"קול חלשון" 03-6171111 (ערי זיוהי קובי)

בס"ד בקרוב עומד ליצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני היאור החיים" הקדוש.

למעוניינים לתרום להוצאת הספר ולהקדיש לעילוי נשמת וכדו' יפנו לפ' 052-7151420

וה"ל הפלא יועץ": רבה טובת הדפוס בעולם אשר על ידה יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה חוצה והנה מאחר שעל הרוב קצור קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם ומכתתים רגליהם מעיר לעיר ללקט כסף כדי להדפיס וראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתח ידם אליהם בעין יפה ובוה חלק כחלק יאכלו עם החכם כי בעל החכמה בעל הכסף [סקולת ז י"ב] וחכל לפי מה שהוא הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך ודייק תמצא קל ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצוה רבה כו שכל הוצאה של מצוה היא לשענתו מתחיל במצוה וגומרה אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים והוא מזכה את הרבים זכות תלוי בו וילך לפניו ולאחריו צדקו אשריו מה טוב חלקו קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא וגם העולם הזה כסף כסף רבה...

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

שיאמרו לו האם בני ישראל מתכוונים לחזור למצרים לאחר שלושה ימים, והנה מתברר לפרעה כי הם ברחו לו. מיד אומר הפסוק "ויהפך לבב פרעה... ויאמרו מה זאת עשינו" שהתנחם על כך ששלח את "העם" הואיל ועכשיו לא יהיה מי שישלים את אותו שיעבוד שנתנו על עם ישראל, שכן גם "העם" הוא הערב רב ברח ולא חזר.

והסיבה לכך היא "כי שלחנו את ישראל מעבדנו" שאת עם ישראל שלחו ונתנו להם גט כריתות, ואז החליטו לרדוף גם אחר בני ישראל שה' הכביד את ליבו לרדוף אחריהם.

הרי לנו טבעו של האדם שכאשר הוא מתרגל לכך שאחרים עושים לו את כל העבודה, וכשה יחסר לו הוא כבר מאבד עשתונות ומוכן לעשות דברים לא הגיוניים בשביל להחזיר את הגלגל אחורה. והלקח הוא לא להתרגל למותרות, ולהפנים ולדעת שגלגל חוזר הוא בעולם ופעם הוא למעלה ופעם יכול הוא להיות גם למטה...

"ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו" [י"ד, ה']

שואל ה"אור החיים" הקדוש – מדוע נאמר בפסוק "כי ברח העם" הרי עם ישראל הלכו ולא ברחו?
עוד קשה מהפסוק נראה שפרעה התחרט על כך ששלח את העם והרי פרעה שלח את עם ישראל בעל כורחו ועל מה יש לו להתלונן מדוע שלח את עם ישראל?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – שכל מקום שנאמר בתורה "העם" הכוונה היא על הערב רב שעלו עם בני ישראל, וכאשר נאמר בפסוק "בני ישראל" הוא על עם ישראל עצמו.
וכך הוא הסבר הפסוק "ויגד למלך מצרים כי ברח העם" - "העם" הוא הערב רב ששלח פרעה עם בני ישראל בשביל

פניני האלשיך הקדוש

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

והנה בתחילה חשב פרעה שקיבל עונשי המכות בגלל עם ישראל. אך כשראה שהם נבוכים וסגר עליהם המדבר, עלה בליבו לומר כי כל המכות שקיבל היה רק בגלל שאמר "מי ה' אשר אשמע בקולו" ולא על ישראל עצמם, והראיה שהם סגורים במדבר ואם היה ה' דואג להם, לא היו במצב זה וסבר לרדוף אחריהם, וכעת שישראל עברו בתוך הים ולעומת זאת רכבי המצרים נעים בכבודות הבינו הכל שעל כבוד ישראל חס ה' ולכן כתוב "ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים" כלומר המכות שקיבלנו במצרים אינם בגלל כבודו שלו, אלא מפני ישראל, ולכן ננוסה מפניהם.

"ויהי באשמורת הבוקר וישקף ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. ויסר את אופן מרכבותיו וינהגהו בכבדות, ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים."

מסביר האלשיך הקדוש כי אמרו חז"ל שכל השקפה הכתובה לרעה, ומה שכתוב בביכורים "השקיפה ממעון קודשיך וברך את עמך" וכו' היינו שאפילו במידת הרוגז יטיב לישראל, וכאן בדבר שהטיב לישראל הוא עמוד האש וענן בהם השקיף לרעה על המצרים, שבא עמוד האש "ויסר את אופן מרכבותיו" ששרף את הגלגלים שלהם, ועמוד הענן לחלח הקרקע של הים שהתייבשה כשעברו ישראל עליה, וע"כ "וינהגהו בכבדות"

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

חלק ח'

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

אמר הלל לבני בתירא: 'מי גרם לכם שאהיה נשיא עליכם? עצלות שהייתה בכם שלא שימשתם את שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון, שאם הייתם משמשים אותם הייתם זוכרים את ההלכה הזו משמם שהקרבת הפסח דוחה את השבת'. וכיוון שהתגאה עליהם, הסתלקה ממנו חוכמתו שמסופר שהמשיכו לשאול את הלל הזקן האם מותר להביא סכין בשבת לעזרה כאשר שכחו להביאו מערב שבת, והתעלמה ממנו הלכה זו ורק לאחר זמן נזכר מה שמע וקיבל משמעיה ואבטליון.

"הלל אומר אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע סספו להשמע. ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה"

ממשיך הרב ומסביר: "ואל תאמן בעצמך עד יום מותך" שהנה הלל הזקן מסופר עליו בשבת [לא] עד כמה שהיה עניו סבלני ומתון ולמרות שהיה אדם שניסה להרגיזו סמוך לערב שבת הוא לא הצליח, ולמרות זאת מצאנו בגמ' פסחים [סו] שהתגאה הלל על בני בתירא שהיו נשיאי הסנהדרין בארץ ישראל והסתפקו האם יד' בניסן שחל בשבת, דוחה את השבת או לא. שאלו מי יודע הלכה זו?

הלכו והביאו את הלל הזקן ואמר להם שדוחה את השבת. ראו בני בתירא שהלל גדול יותר מהם ומינו אותו לנשיא עליהם.

הרי לנו שאלו לאדם להאמין בעצמו עד יום מותו הואיל ואפשר שיקרה פעם אחת שיתגאה על אחרים.

המשק אי"ה' בשבוע הא...'

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

הפסק באמצע פסוקי דזמרה לברכת רעמים

קדושה וברכו, אפילו באמצע פסוק דאם פוסק לשאול מפני כבוד בשר ודם ק"ו מפני כבודו של הקב"ה. וכתב שם המשנ"ב (סק' יט' בשם המג"א סק' ה') דמאותו הטעם נראה שאם שמע קול רעמים יפסיק ויברך, דהוי מצוה עוברת, אבל בס' תבואות שור (בכור שור יג' ענ' א' דף קט' על מסכת ברכות), והא"ר (שם סק' ה') חלקו על המג"א ודחו הק"ו, משום שכשהוא עוסק בשבחו של מקום אין לו להפסיק בשבחו של אחר, ולא דומה לקדיש קדושה וברכו שמפסיק דשם הוא משום שהוא דבר שבקדושה (ולא סתם שבת אחר) עיי"ש כ"ז במשנ"ב, והביא החיד"א (שם) את הבכור שור הנ"ל, וכתב שה"ה שבפסוקי דזמרה אין להפסיק לברכת רעמים.

השומע קול רעמים באמצע פסוקי דזמרה, נחלקו בזה הפוסקים אם מותר להפסיק ולברך

יש שפסקו - שמותר להפסיק ולברך באמצע פסוקי דזמרה ברכת רעמים (משנ"ב (ס' נא' סק' ח') שכתב "וכן כל ברכת הודאה מותר לברך כמו "אשר יצר וכיוצ"ב, וכמו שבאר בבאוה"ל (ד"ה צריך) שאם ימתין מלברך אשר יצר יש חשש שיצטרך שוב לנקביו ויתבטל הברכה, וכ"ש בברכת הרעמים שיתבטל הברכה).
ויש שפסקו - שאין להפסיק בפסוקי דזמרה לברך ברכת רעמים (חיד"א (מחזיק ברכה ס' סו' אות ג'), כה"ח (ס' נא' אות כג').
דהנה בשו"ע ס' ס' ג' כתב בני שקורא קריאת שמע עונה לקדיש

מדרשי חז"ל...

הגמ' בסנהדרין צב: דנה האם העצמות שהחיה יחזקאל, רק משל היה או שהיה זה באמת. ישנם אומרים משל היה, ויש אומרים אמת היה. ומסופר על ר' יהודה בן בתירא שעמד על רגליו ואמר אני מבני בנייהם ואף הראה להם ירושה שקיבל מהם, הוא הראה להם את התפלין שהניחו אותם מתים שהחיה יחזקאל בבקעת דורא...

"ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלישתים" [י"ג, י"ז]

חז"ל מסבירים שהסיבה לכך שלא רצה הקב"ה ללכת דרך ארץ פלישתים, כדי שלא ייראו עם ישראל את עצמות בני אפרים שרצו לצאת ממצרים שלוש שנה קודם הזמן [והרגו אותם שם פלישתים], וכאשר עם ישראל יראה זאת ירצו לחזור חזרה למצרים. ואלו הן העצמות שהחיה יחזקאל בבקעת דורא.

מעשה שהיה...

וברח מכאן מהר!" אותו גוי זעק לחבריו שיעזרו לו מפני שהרב היהודי דקר אותו. יצאו הערבים לתפוס את הרב ולהתנקם בו, אך הם מחפשים ומחפשים ולא מוצאים את הרב, כאילו לא היה שם כלל. היה שם יהודי שראה מה קרה עם הרב, מיד רץ לכיוון הישיבה לומר ליהודים שהרב נמצא בצרה גדולה, והנה הוא נכנס אל הישיבה והוא רואה את הרב לומד עם תלמידיו בנחת ובשלווה ומתעמק בסוגיה. המשטרה נכנסה לאחר מכן אל הישיבה בשביל לתפוס את הרב, אך רק נכנסו אל הישיבה נפל עליהם אימתה ופחד ואמרו: "לא ייתכן שהרב דקר את אותו הגוי". לאחר מכן התברר שהרב השתמש בשם המפורש וקפצה לו הדרך. [יום פטירתו י' בשבט תקל"ז]

מסופר על ר' שלום מזרחי [דידיע] שרעבי זצ"ל שהיה הולך לכיוון הישיבה שהייתה ממוקמת בבית אל, והנה מגיע אליו יהודי ומספר לו שעבר ליד בית מרזח של ערבי אחד והנה גנב ממנו אותו ערבי את האבטיח אשר קנה, וכאשר הוא פנה אל אחיו היהודים שיעזרו לו להחזיר את הגזלה, אין הם מוכנים לעזור לו כיון שמפחדים מאדם אלים זה. מיד הרב ניגש אל אותו ישמעאלי ודרש שיחזיר ליהודי את האבטיח. אך אותו הגוי לא הסכים ואף זלזל בדברי הרב. הרים הגוי את הסכין כדי לנעוץ באבטיח, אך פתאום במקום שניעץ זאת באבטיח ננעצה הסכין בבטנו של הגוי והוא נפל לרצפה מתבוסס בדמו. מיד לקח הרב את האבטיח ונתן ליהודי הנגזל ואמר לו: "רוץ

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

מים או קולה, יש לברך עליהם שהכל [משנ"ב סק"א שכ"ה אפ' לדעת השו"ע] וכן אם היה צריך להקדים את המין אותו אכלת באחרונה, הרי שאף לשו"ע יש לברך עליו אם לא הייתה עליו כוונה בפירוש לדוגמא: אם התפוח חביב עליך [גם עכשיו וגם תמיד, שו"ע ריא', א' ומדינא דהרשב"א דאינו בדין שיפטור האינו חשוב את החשוב בדרך גרירה ב"ר ר' וריא'] וכל שכן אם רוצה לאכול אחרי התפוח פרי משבעת המינים החביב עליו [תמר, רימון, זית, ענבים וצימוקים] וכן הדין כאשר אתה בא לסעוד, ומניח בצלחת שניצל [שהכל] אורז [מזונות] וגזר [אדמה] ותוך כדי האכילה הוסיפה לך בעלת הבית [או אפ' אתה בעצמך] קציצת בקר האהובה עליך, ספגטי החשוב [מין דגן] וגמבא החביבה עליך, אם לא הייתה דעתך על התוספות ואין רגילותך בזה, הרי שצריך אתה לחזור ולברך על שלושת המאכלים וכתב רמ"א [רו"ה] דלכן נכון ליזהר לכתחילה להיות דעתו על כל מה שיביאו לו, ובכך אינו צריך לחזור ולברך.

אכלתי תפוח וכעת אני רוצה לאכול תפוח, האם צריך לברך פעם שניה או שניתן להסתמך על הברכה הראשונה?

אם כאשר ברכת על התפוח כיוונת בפירוש על התפוח, או אם הנחת לפניך את התפוח בשעת הברכה על התפוח או רגילותך בבואך לבית להתחיל עם פרי אחד ולעבור ליתר הסחורה אחר כך, בכל אחד ממקרים אלו אינך צריך לברך על התפוח, והברכה הראשונה חלה גם עליו. [רו"ה' בב"י ורמ"א] אבל אם אכלת תפוח סתם, ואחר כך הלכת ולקחת תפוח, נחלקו הפוסקים אם צריך לחזור ולברך על התפוח [לשיטת השו"ע אין צריך ברכה נוספת, אך לשיטת רבים מהפוסקים צריך לחזור ולברך, כ"ה לב"ח פרישה הגר"ז וכ"פ משנ"ב סק"ב, ולמ"א ועוד אחרונים אפ' אם רוצה תפוח נוסף צריך לברך שנית] ואם רצונך לשתות אחרי שאכלת דברים שברכתם שהכל, ולא הייתה דעתך או רגילותך עליהם, וגם לא היו לפניך בשעת ברכה, לכו"ע יש לברך עליהם, לדוגמא: אכלת שניצל או קוטג' ואחר כך אתה רוצה לשתות

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

כי האדם עץ השדה

האילן כל הזמן בצמיחה, גם אילנות שחיים מאות שנים, צומחים וגדלים ללא הפסקה.

גם בחיי הנישואים אסור להסתפק במה שיש. גם אם שביעות הרצון שלנו מהקשר היא סבירה, ואפילו טובה, תמיד צריך לשאוף להצמיח את חיי הנישואים יותר.

בשביל שהאילן אכן יצמח ויפרח כל העת, הוא זקוק להשקיה של מים.

גם בחיי הנישואים, יש להשקיע בבן הזוג, ולפרגן לו במחמאות ומחוות טובות, שיהיו בעבורו כמו "מים קרים לנפש עייפה". רק כך נוכל להבטיח את צמיחתה ופריחתה התמידית של חיי הנישואים שלנו.

פאסק אי"ה כהסבז

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - ליו"ר ותלבוות 058-7211235

לעצים יש מחזוריות של חיים. העץ הכבד והעמוס של הקיץ מסיר את פירותיו בסתיו, ואחר כך מאבד את עליו בזה אחר זה. בחורף, העץ עומד עירום מכל פאר העבר. ומכל כיוון שנסתכל עליו, נראה כאילו הוא מת.

אולם אז מגיע ט"ו בשבט. באמצע ימי הקור, כשנראה כאילו כל הצמחייה קפואה או מתה, השרף מתחיל לזרום מתחת לקליפת העץ. הוא עולה אט-אט מתוך השורשים הטמונים באדמה הקשה, עושה את דרכו מעלה, ונופח חיים חדשים בענפים הפרושים כלפי מעלה.

האילן מסמל את טו' בשבט. לו ניקח את האילן לזוגיות, נוכל לקטוף ממנו כמה רעיונות וטיפים עסיסיים לזוגיות פורחת.

מאת הרב אבישי ת. שליט"א

הורים שואלים...

ההתמודדות היא טכנית בעיקרה וכרוכה ב"עבודה שחורה" שהיא קשה ולא מתגמלת, ולכן מהבחינה הזו ההתחלה היא הכי קשה (לילדים ומבוגרים כאחד).

גם אחרי שעוברים את השלב ההתחלתי, נדרשת התמודדות עקבית עם קשיים ו"משברים" שלרוב מגיעים בשלב כזה או אחר. בנוסף, חשוב לזכור שקצב ההתקדמות של כל תלמיד, הוא אישי וסגור ההתקדמות אינו לינארי. כלומר, לעתים התלמיד ירגיש שהוא עומד במקום ולא מתקדם, או אפילו נמצא בנסיגה. זהו חלק בלתי נפרד מתהליך הלמידה אשר כל נגן חווה אותו ויש להתייחס אליו בהתאם.

כיוון שכך, אם תיתנו לילדכם הדרכה מדרך לאן הוא הולך גם במצב שהוא יגיע לקושי, הוא לא ישר או ירצה להפסיק אלא ייקח זאת כאתגר להגיע למטרה שעליה הוא שואף להגיע.

הרב אבישי ת. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-630-70-90 | mta665417@gmail.com

מ.כגן מרמות ירושלים שואלת:

אצלנו בבית מוזיקה זה דבר ראשון. כל הילדים אצלנו בבית מנגנים בכלים שונים, חוץ מילד אחד, אני לא מבינה למה הוא לא אוהב. האם יש לזה הסבר כל שהוא?
תשובה: הבעיה היא לא בנגינה או בכלי שהוא רוצה ללמוד, אלא בגישה נכונה לתחום זה.

כדי שאתם ההורים, תוכלו לתת לילדכם את התמיכה המיטבית, עליכם קודם כל להבין את תהליך הלימוד כדי שתדעו למה לצפות ובאיזה קשיים ילדכם צפוי להיתקל, כך תוכלו לסייע לו גם בלי שיהיה לכם רקע בנגינה.

ללמוד לנגן בגיטרה (או בכל כלי אחר), זהו תהליך ארוך (שאיך פעם לא באמת נגמר) ורוצף בקשיים פיזיים ומנטליים. בתחילת הלימוד

בא להינמץ מוקריאת המודעות בשבת

"זאלה יעמדו על הכרכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יואן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, אילן בן נדרה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

קונה ספרי קודש ישנים וכן מכתבים מקוריים מגדולי ישראל. תשלום גבוה!

0527674348

שפע הנהנים

המכולת החדשה נפתחה רח' אליעזר הלוי 2 מחירים נוחים לכל כ.יס. אפשרות למשלוחים. שעות הפתיחה ימים א' - ה' 7:00 - 20:30 ימי שישי 7:00 - שעה לפני כניסת שבת פירות, ירקות, בשר, דגים ועוד..

מפגש הפסגה
10 הפסגה

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברזיל
ברזיל 2

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיסטוקס
רזי הפסגה 37

צ'אפס
בשר • עופות • דגים

בית וגן הפסגה 10
02-6439131

מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזר - אלקטרוניקה
פזאפונים, נגנים, מלחמות ועוד...

רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
פזאפונים (פזאפונים) המפגש רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול. 058-5777795

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפארת
רח' קריית משה 11 טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתר - סופרת - 050-9094047 בית וגן 42